

Prejemniki Slomškovega priznanja 2014

Vsoboto, 27. septembra 2014, bo na Ponikvi tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Na njem bomo podelili tudi Slomškova priznanja, ki jih bosta prejela Helena Kregar in dr. Miroslav Gomboc. Žal že pokojnemu Bogdanu Žoržu pa bomo posthumno podelili naziv častnega člana DKPS. Tu povzemamo utemeljitve za priznanja ter prejemnikom iskreno čestitamo ter se zahvaljujemo za vse njihovo delo. ■

Utemeljitev za podelitev naziva častni član DKPS

Bogdan Žorž je bil diplomirani psiholog, rojen 27. 2. 1948 v Dornberku na Vipavskem. Po študiju na *Filozofski fakulteti* v Ljubljani (leta 1971) se je zaposlil v *Centru za socialno delo* v Novi Gorici, ki ga je pozneje tudi vodil. Podiplomsko se je strokovno usposabljal predvsem za delo z osebnostno in vedenjsko motenimi otroki ter mladostniki. Med humanističnimi smermi psihologije in psihoterapije se je izpopolnil zlasti v geštalterapiji in leta 1995 zaključil drugo stopnjo podiplomskega usposabljanja. Razvil je izviren družinski model terapevtske pomoči otrokom in mladostnikom, ki ga je najprej izvajal kot projekt *Centra za socialno delo*, leta 1998 pa se je osamosvojil. V Čepovanu nad Novo Gorico sta skupaj z ženo vodila zasebni zavod, v katerem so pomoč dobili otroci, mladostniki in družine v stiski. Za te in tudi za učitelje, vzgojitelje in starše je prirejal različne delavnice s področja vzgoje, medsebojnih odnosov, komunikacije, duhovnosti itd. Imel je evropsko diplomu iz geštalterapije, bil je učitelj in član Evropske zveze za geštalterapijo ter predsednik *Slovenskega društva za geštalterapijo*. Bogdan Žorž je bil priljubljen predavatelj, pisec strokovnih in poljudnih člankov, razprav ter knjig. V reviji *Ognjišče* je sodeloval kot pisec zelo brane rubrike, na radiu *Ognjišče* pa je več let svetoval v oddaji *Za življenje*.

Njegovi članki in knjige so imeli velik odmev med bralci, njegova jasna

beseda in posluš za človeka v stiski sta nagovorila številne ljudi in jim pomagala prebroditi marsikatero težavo. Na temelju svojih izkušenj je izdal devet knjig. Knjiga *Razvajanost – rak sodobne vzgoje* je bila že trikrat ponatisnjena.

Z *Društvom katoliških pedagogov Slovenije* je sodeloval več let. Za revijo *Vzgoja* je napisal več člankov, predaval je v nekaterih OS DKPS, leta 2011 pa je bil osrednji predavatelj na Slomškovem dnevu, ki smo ga v letu, ko so bile drinske mučenke razglašene za blažene (med njimi dve Slovenki), naslovili *Vzgoja in svetost*.

Bil je požrtvovalen gasilec, velik ljubitelj slovenskih gora, pevec, delivec obhajila, predvsem pa skromen in plemenit človek. ■

Slomškova priznanja 2014

Helena Kregar je bila rojena leta 1958 v Ljubljani. Je prof. kemije na Gimnaziji Jožeta Plečnika v Ljubljani. S svojim delom si je pridobila naziv svetnik.

Nekaj let je delala v gospodarstvu, od leta 1992 pa poučuje kemijo. Njeno pedagoško delo združuje poučevanje kemije in tudi delo z dijaki zunaj šole. V mladinsko-raziskovalnem projektu *Zaupaj v lastno ustvarjalnost* so dijaki letos prejeli srebrno državno priznanje, v projektu *Misli zeleno, delaj modro* pa tretje mesto. Veliko truda je vložila v projekt *EKO šola*. Skrb za okolje in razvijanje odgovornega odnosa do narave in okolja razvijata skupaj s kolegico v okviru predmeta *Skrb za okolje*, ki je posebna ponudba na šoli, saj ta predmet razvija le nekaj vzgojno-izobraževalnih zavodov.

Sodeluje pri pripravi medpredmetnih *Plečnikovih taborov*, ki so na šoli vsako leto. Zavzeto opravlja mentorstvo v skupini kemikov in jim poskuša približati kemijo v naravi. V tabore je vnesla tudi odkrivanje kraških pojavov. Dejavno sodeluje v projektu *Comenius*. Z dijaki je predstavila gimnazijo v tujini (v Litvi, Turčiji, na Cipru), sodelovala je tudi pri pripravi dveh mednarodnih taborov. Poleg dela na strokovnem področju je skrbna razredničarka in sogovornica dijakom v težavah in v veselju.

Od leta 2004 je predsednica OS Ljubljana. Čeprav je včasih težko, je optimistična. Trudi se organizirati redne sestanke in Slomškove večere. Z možem je 'v življenje spravila' idejo o romanju po Slomškovih poteh. Tako je vsako leto prehojen nov del poti, po kateri je hodil naš prvi blaženi. Aktivno sodeluje pri pripravi Slomškovega dne na Slomu.

Od l. 2009 je podpredsednica DKPS. Večkrat se je udeležila mednarodnega srečanja katoliških učiteljev SIESC. V letošnjem letu je pomagala pri izvedbi kongresa SIESC v Kranju. V zadnjem času si prizadeva za prepoznavnost društva, zato pri odmevnejših projektih društva sodeluje z mediji.

Miroslav Gomboc je bil rojen leta 1956 v Mariboru. Je profesor matematike, fizike in sociologije, poročen in oče treh otrok.

Na OŠ borcev za severno mejo v Mariboru poučuje matematiko in fiziko. Dvanajst let je bil uspešen ravnatelj OŠ Janka Glazerja Ruše.

Leta 2002 je magistriral iz sociologije vzgoje. V magistrskem delu je raziskoval modele vzgoje v slovenskih družinah. Leta 2011 je doktoriral iz humanističnih ved (primerjalna filozofija, primerjalna religiologija, zgodovina). V disertaciji je primerjal dva mistika visokega srednjega veka: dominikanca Mojstra Eckharta in zenbudističnega učitelja Dōgena.

Objavil je več kot dvajset strokovnih člankov v strokovnih revijah (v *Vzgoji*, *Didakti*, *Vzgoji in izobraževanju*, *Educi*, *Novi reviji* in v zbornikih).

Vodil je več seminarjev, strokovnih predavanj in pedagoških delavnic doma in v tujini, med drugim na 1. mednarodni konferenci *Quality School Consortium* v Minnesoti v ZDA (1996), na mednarodnem strokovnem srečanju pedagoških delavcev na Reki (RI-KVAŠ 2002) ter na mednarodnih posvetih v Sloveniji (predstavitev in delavnica na 1. evropski konferenci realitetne terapije v Portorožu, 1997; pedagoška delavnica in predavanje na strokovnem srečanju šol in pedagoških delavcev Slovenije in Hrvaške, Ruše) in drugod.

Bil je član *Sveta Zavoda RS za šolstvo* in *Sveta Andragoškega centra Slovenije* v letih 2012 in 2013.

Miroslav Gomboc je postal član DKPS v devetdesetih letih. Več let je uspešno vodil osnovno šolo. V vodenje in poučevanje je vnašal novosti in sledil Glasserjevi pedagogiki; začel je z uvajanjem barv v šolo. Že pred uvedbo vzgojnega načrta so v šoli uvedli prve zametke dela po vzgojnem načrtu. Nekaj let je bil vodilni član komisije, ki je pripravila pogoje za uvedbo vzgojnega načrta v osnovne šole. Mnoge srednje šole so zaznale pomembnost dela po vzgojnem načrtu in začele same razmišljati, kako naj ga uvedejo v svojih šolah.

Njegovo dolgoletno delo v šolstvu je lahko zgled mlajšim pedagogom. ■

Utrinki poletja

Duhovne vaje za učitelje. V avgustu se nas je 35 udeležencev zbralo na duhovnih vajah z naslovom *Veseljje evangelija*. Veselili smo se bogastva božje besede, nagovorov p. Silva, optimizma svetega očeta, katerega knjiga nam je bila za dodatek, lepe narave, prijaznega in gostoljubnega doma. Rajske. Prizemljil nas je kosmatinec, ki ga je naš prijatelj videl, nekateri od nas pa slišali.

Sv. maše v Domu Poljane so vsak 1. in 3. petek v mesecu ob 16.00. Iz kluba upokojencev v pritličju so nas preselili v kapelo ... O, pomota, žal še ne, ampak v klet.

SIESC v Kranju. Če je prijavljenih več kot 50 ljudi, se lahko marsikaj zgodi, me je opozorila bivša skavtinja iz naše družine. In res, ko sva s kolegico čakali udeleženko iz Francije, je kar ni in ni bilo. Končno je zadnja prišla iz letališke stavbe, oprta na stevardeso in stevarda. Koleno ji je povzročalo hude bolečine.

Ker ni bilo bolje, sva obiskali kranjsko urgenco. Potila sem se in prevajala. Dežurna zdravnica je molče poslušala, nato pa je v lepi francoščini postavila diagnozo. Tudi to je moja domovina. Na kranjski urgenci so izredno skrbni in ljubeznivi ljudje. ■

Magdalena Jarc

Iz življenja OS Ljubljana v poletnih mesecih

Ob vseh naporih ob zaključku šolskega leta smo se veselili dveh tradicionalnih srečanj:

- praznovanja Dneva državnosti s prijatelji OS Zahodna Dolenjska, ki je bilo letos v Novi Štifti na Dolenjskem, spet z lepim kulturnim programom in osrečujočim družabnim srečanjem;
- tradicionalnega romanja po Slomškovi poti v začetku julija, ki je bilo letos po Koroški in Gorenjski od Celovca do Bleda.

Letošnje društveno poletje pa je najbolj zaznamovala organizacija SIESCa, ki je bil organizacijsko in vsebinsko resnično velik uspeh vseh, ki nam društvo veliko pomeni.

Helena Kregar

Romanje po Slomškovi poti 2014

Sedmo Slomškovo romanje je za nami: med 11. in 13. julijem 2014 smo prehodili pot med Celovcem in Bledom, kot jo je leta 1837 prehodil bl. A. M. Slomšek in kot jo je po zapisu Frana Kovačiča povzel in priredil za našo rabo Vido Kregar. Vreme je bilo pripravljeno prav za romanje. Tudi letos smo vsak dan prehodili 25–30 km. Na pot se nas je odpravilo šest.

V Celovški stolni cerkvi sv. Petra in Pavla smo lani zaključili, letos pa začeli romanje. Pred Slomškovo podobno smo zavetniku posvetili svojo pot, našo domovino in delovanje našega društva. Po jutranji kavi in pogovoru smo že hiteli skozi Celovec proti Vrbskemu jezeru, kjer smo se vkrcali na turistično ladjo. Z vožnjo smo si

pot skrajšali za kakih 15 km. Z vožnjo s kočijo pa si jo je baje skrajšal tudi Slomšek. Pred nami je bilo še 20 km poti do Beljaka. Mimo Baškega jezera, pod Osojščico in mimo Marije na Zilji smo v zgodnjem večeru prišli do Beljaka, si ogledali cerkev sv. Jakoba in odhiteli proti Beljaškimi toplicam.

V soboto se je naša romarska pot začela v urejenih gozdičkih in parkih term, vodila nas je mimo Vetrova in Zabuč čez reko Ziljo proti Čavi. Vse cerkve, ki smo si jih ogledali, imajo napise v slovenskem jeziku. Okrog poldneva smo se začeli vzpenjati proti Korenskemu sedlu. Pot je bila strma, vzpon počasen in nahrbtniki so postajali vse težji. Le lahen vetrič, jagode in lisičke ob poti ter voda hladnih studencev so nam blažili precej naporno pot. V zgodnjem popoldnevu smo se spustili do Strmca, majhne vasice s par hišami in prelepo romarsko kapelo Lurške Marije, se odpočili in se povzpeli na Korensko sedlo. Dež se je močno, a vljudno vtilil šele, ko smo bili pod varno streho bivše carinarnice.

Med mirnim, rahlim dežjem smo se po glavni cesti spustili v Podkoren in do Kranjske Gore. Sledila je hitra večerna hoja proti Mojstrani, prenočišče pri Brku ter večerno vzdušje, ki ga je polepšal tudi Vido z branjem odlomkov sv. Frančiška. Tudi molitev za domovino ni manjkala.

Nedeljsko jutro je bilo mrko, hladno in vlažno in odhiteli smo proti Radovni. Rožni venec nam je skrajšal vzpon čez Kosmačev preval in okrog osmih smo že zajtrkovali pri Psnaku, kjer se začne dolina Radovne. Skozi dolino vodi makadam, zato je bila hoja udobnejša. Polepšali so jo še Gogalova lipa, kapelice, spomeniki in cvetoči travniki. V Krnici se dolina konča. Preko Gorij smo se spustili do Bleda, a naša pot se je zares končala šele na blejskem gradu, ki ga je na svoji poti osvojil tudi bl. Slomšek. Prelep zaključek romanja je bil koncert sakralne glasbe pevskih zborov iz alpskih dežel *Preko meja in gora* v cerkvi sv. Martina na Bledu. Po pozdravu blejskega župana ter sv. maši smo se resnično zadovoljni razšli vsak na svoj konec Slovenije.

In kam nas bo Slomšek povabil naslednje leto? Če Bog da, naprej po svoji